

2.14. Сапоніни

2.14.1. Загальна характеристика

Сапоніни – природні сполуки, глікозиди стероїдів або терпеноїдів, що проявляють гемолітичну і поверхневу активність і токсичні для холоднокровних тварин. Водні розчини сапонінів або їх витяги з сировини при струшуванні сильно піняться, утворюючи стійку, довго не зникаючу піну, тому ці речовини названі сапонінами (від лат. *sapo* – мило).

2.14.2. Класифікація

Залежно від хімічної будови аглікону (салогеніну) сапоніни класифікують на стероїдні і тритерпенові, які у свою чергу поділяються на декілька типів.

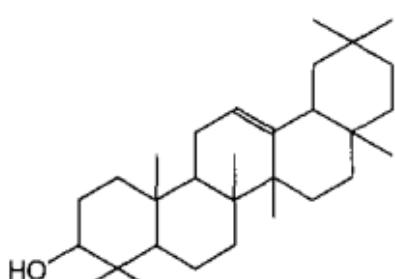
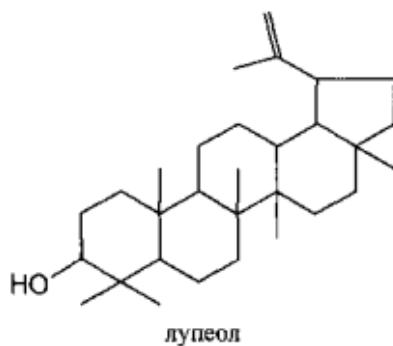
Тритерпени у своїй молекулі мають одиницю ізопрену C₅H₈, яка повторюється шість разів і формує з'єднання з сумарною формулою (C₅H₈)₆.

За кількістю циклів у молекулі тритерпеноїди діляться на тетрациклічні і пентациклічні. Салогеніни стероїдних сапонінів – це похідні циклопентантрепергідрофенантрену, у яких в положенні C-17 внаслідок метаболічних перетворень утворилася спірокетальна система спіростанолового або фуростанолового типів.

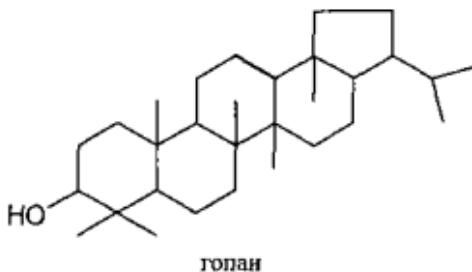
Глікозидування сапонінів відбувається по положенню C₃. Тритерпеноїві сапоніни можуть мати 2–3 вуглеводні ланцюги – у положенні C₃ і C₂₈. Бісдемозиди мають два центрні глікозидування – по C₃ і C₂₆.

2.14.3. Тритерпенові сапоніни, хімічна будова типів

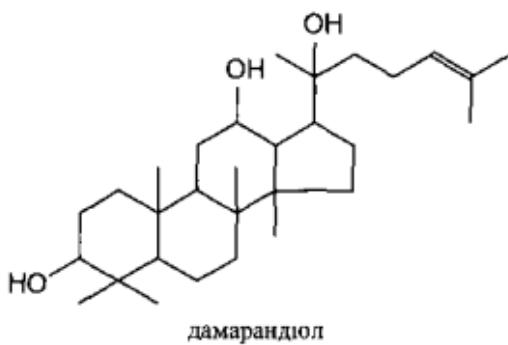
Серед тритерпенових сапонінів виділяють наступні основні типи:

 β -амирин

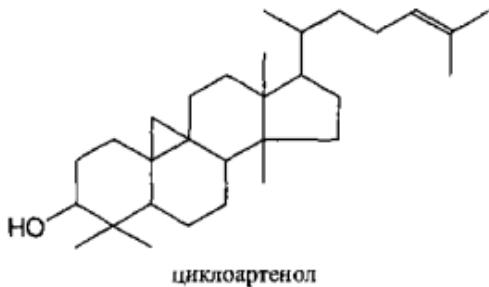
лупенол

копан

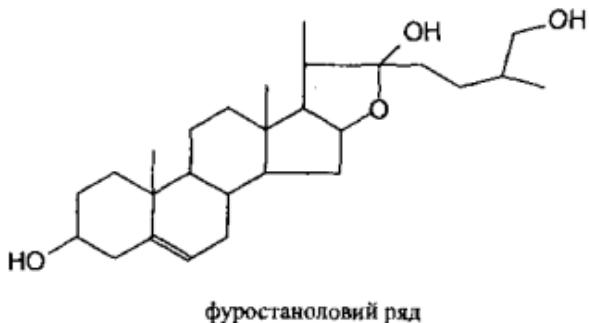
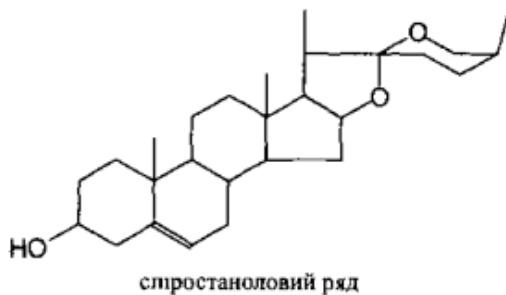

дамарандиол

2.14.4. Стероїдні сапоніни, хімічна будова типів

Серед стероїдних сапонінів виділяють наступні основні типи:

2.14.5. Фізико-хімічні властивості

Сапоніни – безбарвні, жовті кристалічні або аморфні гігроскопічні речовини з високою температурою плавлення (з розкладанням). Розчинність у гідрофільних розчинниках (вода, метанол і етанол різної концентрації) збільшується із зростанням кількості моносахаридів в глікозильній частині молекули сапоніну. Нерозчинні в бензолі, хлороформі, діетиловому ефірі. Сапоніни зменшують поверхневий натяг на межі поділу двох фаз – вода і повітря, тому їх розчини при струшуванні сильно піняттяся. Сапоніни утворюють молекулярні комплекси зі стеринами, вищими спиртами, ліпідами, білками, фенольними сполуками, із солями Pb, Cu, утворюють забарвлениі продукти з кислотами. Гемолітична дія сапонінів обумовлена їх здатністю утворювати комплекси з холестерином мембрани еритроцитів, унаслідок чого розчиняється ліпопідна частина оболонки і гемоглобін переходить у плазму крові. Кров стає яскраво-червоною, прозорою, її називають “лакова кров”. Сапоніни не проявляють гемолітичної активності.

2.14.6. Виділення

Спочатку за допомогою полярного розчинника одержують сумарний екстракт з рослинної сировини, який очищають від баластних речовин, потім розділяють суміш сапонінів на індивідуальні речовини за допомогою хроматографічних методів. Переважно екстракцію проводять 50 % етанолом, оскільки в цих умовах не відбувається піноутворення і можна застосовувати екстракцію при кипінні. При необхідності одержання водного витягу з сировини (визначення пинного числа) готують настій за ДФ IX.

2.14.7. Якісні реакції

Якісні реакції, які використовуються в аналізі сапонінів, можна поділити на три групи:

I. Визначення сапонінів на основі фізичних властивостей

а) реакція піноутворення: З мл витягу інтенсивно струшують упродовж кількох секунд. При наявності сапонінів утворюється піна;

б) визначення хімічної природи сапонінів, для чого її проводять одночасно в кислому і лужному середовищах (реакція Фонтан – Кандела): у дві пробірки однакового кольору і діаметру вносять по 2 мл досліджуваного витягу; в одну пробірку додають 2 мл 0,5 % хлористоводневої кислоти (рН 1), а в другу – 2 мл 0,5 % розчину натрію гідроксиду (рН 13), після чого обидві пробірки енергійно струшують, відмічають висоту піноутворення і стійкість піни. За наявності стероїдних сапонінів у лужному середовищі утворюється більш стійка і об'ємна піна.

II. Визначення сапонінів на основі хімічних властивостей

a) Реакції осадження:

- до 2 мл водного витягу додають кілька краплин ацетату свинцю, утворюється об'ємний осад;
- 1 мл витягу випарюють у фарфоровій чашці, сухий залишок розчиняють у 1 мл етилового спирту і додають кілька краплин 1 % спиртового розчину холестерину;
- до 2 мл водної витягу додають декілька краплин реагенту Неслера;
- до 2 мл водної витягу додають декілька краплин насиченого розчину барію гідроксиду.

б) Реакції утворення забарвлених речовин:

- реакція Лафона. 2 мл витяжки випаровують у фарфоровій чашці, залишок розчиняють у суміші рівних частин концентрованої сірчаної кислоти й етанолу при нагріванні (спостерігається живте забарвлення). Додають 1 краплю 10 % розчину сульфату заліза (ІІ);
- до 2 мл витягу додають 1 мл 10 % розчину нітрату натрію і 1 краплю концентрованої сірчаної кислоти;
- реакція Сальковського. До 2 мл витягу додають 1 мл хлороформу і декілька крапель концентрованої сірчаної кислоти, спостерігають зміну забарвлення органічного шару.
- реакція Лібермана – Бурхарда. 2 мл витягу випаровують у фарфоровій чашці, залишок розчиняють у 0,5 мл оцтового ангідриду і переносять у пробірку. По стінках пробірки обережно доливають

рівний об'єм концентрованої сірчаної кислоти. Результати реакції спостерігайте на межі щарів.

ІІІ. Визначення сапонінів на основі біологічних властивостей

До 2 мл витягу додають 2 мл 2 % суспензії еритроцитів баранячої крові в ізотонічному розчині хлориду натрію. Через 10–15 хв. спостерігають результати гемолізу еритроцитів.

2.14.8. Кількісне визначення

Існує три основних методи кількісної оцінки вмісту сапонінів у ЛРС – біологічний, фізичний, хімічний. Біологічний метод (гемолітичний індекс) полягає у визначенні граничного розведення, при якому зберігається здатність розчину сапоніну викликати гемоліз еритроцитів. Фізичний (індекс піноутворення) полягає у визначенні граничного розведення, при якому зберігається здатність розчину до піноутворення. Хімічні методи полягають у використанні різних хімічних властивостей сапонінів (переважно здатності утворювати забарвлениі комплекси) для їх кількісного визначення.

1. Визначення гемолітичного індексу (метод Кофлера)

2,0 г (з точністю до 0,01) подрібненої сировини вносять у конічну колбу і заливають 100 мл (точний об'єм) гарячого ізотонічного розчину хлориду натрію. Колбу з вмістом зважують з точністю до 0,01 г і настоюють на киплячій водяній бані протягом 15 хв. Після цього вагу колби з вмістом доводять водою до початкового значення і фільтрують.

Дослід проводять у серії з 9 пробірок. Градуйованою піпеткою вносять у пробірку по 0,9; 0,8; 0,7; 0,6; 0,5; 0,4; 0,3; 0,2; 0,1 мл одержаного витягу. Ізотонічним розчином доводять вміст пробірки до 1 мл, після чого додають по 2 мл суспензії еритроцитів і перемішують. Через деякий час визначають, у яких пробірках пройшов гемоліз. Якщо гемоліз проходить у всіх пробірках, то частину основного настою розводять ізотонічним розчином у 10 разів і готують нову порцію розведенів. Остаточний висновок роблять в кінці експерименту. Гемолітичний індекс розраховують за формулою:

$$X = \frac{2 \cdot 100}{a \cdot b},$$

де a – початкова концентрація витягу, у %;

b – кількість первинного розчину, що міститься в пробірці, при яко-
му спостерігається повний гемоліз.

2.14.9. Біологічна дія та застосування

Тriterpenovі сапоніни мають муколітичні властивості, тому їх ви-
користовують при сухому і тривалому кашлі (первоцвіт). Їх поверхнева
активність полегшує відхаркування; слиз, який утворюється під впли-
вом сапонінів, легко віddіляється.

Деякі сапоніни діють сечогінно (нирковий чай, хвощ польовий),
тонізують центральну нервову систему або виявляють гіпотензивний,
протизапальний та протимікробний ефекти.

Встановлено також, що тритерпенові сапоніни з низьким гемолі-
тичним індексом істотно не впливають на перебіг атеросклерозу, але
збуджують центральну нервову систему (сапоніни арапієвих). У той
же час сапоніни з високим гемолітичним індексом мають виражений
лікувальний ефект при атеросклерозі.

Сапоніни сприяють розчинності, транспорту і всмоктуванню ін-
ших БАР, тому навіть мала концентрація діючих речовин у присутності
сапонінів викликає терапевтичний ефект.

Стероїдні сапоніни залежно від будови мають різну фармакологіч-
ну активність: спіростаіолові – діють фунгцидно, причому їх актив-
ність прямо пропорційна гемолітичному індексу.

Особливо важливою властивістю стероїдних сапонінів є вплив на
вміст холестерину у крові: препарати *поліспонин*, *трибуспонін* застосо-
вують у терапії атеросклерозу.

Стероїдні сапоніни використовуються для іапівсінезу гормо-
нальних препаратів, зокрема, кортизону та його аналогів.

Інформація щодо ЛРС, яка містить сапоніни, наведена у табл. 2.14.
Додаткова інформація наведена у додатку 1, інформація щодо строків
заготовлі ЛРС – у додатках 2, 3.

Таблиця 2.14.

Лікарська рослина сировина, яка містить сапоніни

Назва лікарської рослини, лікарської рослинини	Розповсюдження	Заготівля ЛРС	Дієві резовини	Біологічна дія	Лікарський препарат
1 Корені солодки – <i>Radix Glycyrrhizae</i> Солова гілка – <i>Glycyrrhiza glabra</i> рот бобово – <i>Fabaceae</i>	Росте по долинах річок степових і півпустельних районів Центральної Азії, Казахстану	Заготовлюють корені з березни по листопад. Вночі, відщільють від землі кількість, флавоноїди	Гліциррізинова, гідрогліцирізинова	Відхаркувальна, протизапальні, противіргійна, антимікробна, противіражкова	5 6
Насіння каштана – <i>Semina Hippocastani</i> Гіпокастан звичайний – <i>Aesculus hippocastanum</i> рот гіпокастанови – <i>Hippocastanaceae</i>	Батьківщина – Балканський півострів Культивується вкі декоративне дерево у всьому світі	Насіння збирают в осені, висушують на відкритому повітрі	Есдин, оксигумаринин	Венотонізуча, зменшує проникність капілярів, покращує мікроциркуляцію у судинних	Ескумін, еспланін, анаконол, есансінель, стефол
Квітка нагілок – <i>Flores Calendulae</i> Нагілок лікарський – <i>Calendula officinalis</i> рот астрозас – <i>Asteraceae</i>	Покодить з Європи в Україні культивують як декоративну і лікарську рослину	Збирают кошики без квітконосів 10–20 разів за сезон. Після збирання на сонці сушать у затинку, періодично перевертючи	Календулоліди А, В, с- і β-амінори, гардаксе, фарарадіол, флавоноїди	Протизапальна, спазмолітична, жовчобудівна, глюкоколестеролемічна	Настій, настійка, настоянка, каштран, роготкан
Корені араїї високої – <i>Radices Araliae clavatae</i> Араїї висока – <i>Aralia clava</i> рот араїїв – <i>Araliacaeae</i>	Поширена на Далекому Сході, в Кореї, Південному Китаї. Росте в підліску міжників і хвойних лісів, подорожного і Невельського мікрорегіонів	Весною, після досягнання насінини, або рано на весні корені викопують, очищають від землі, мийуть, розрізають, сушать у затинку	Аразозиди А, В, С (глюкозінолісанолової кислоти), алкалоїди араїїн, холін, ефірна олія	Тонізуча	Настійка, сираріал

1	2	3	4	5	6
Кореневища з коренями синюхи – <i>Rhizomata sapp radicibus Rormentii</i> : Синюха блакитна – <i>Polemonium coeruleum</i> роди синюхові – <i>Polemoniaceae</i>	Росте на лісових галофітах у степовій та лісостеповій зонах Європи, на Кавказі, в Середній Азії, на Далекому Сході.	Підземні органи виконують висеви на першому році життя рослинин або після другого розу; очішані від землі, мікоть, розрізані утворюють подібки, сушіти на горщику	Полімоніади	Використовувальна, запорука	Вініпкар
Кореневища майячинки лікарської – <i>Rhizomata Saponariae</i> : Майячинка пікарська – <i>Saponaria officinalis</i> род. гвоздичні – <i>Caryophyllaceae</i>	Росте по всій території України на луках, узлесах, у чагарниках, біля доріг	Весенні, після дозрівання насіння, що роють на лесині, корені викорюють, очищують від землі, мікоть, розрізають, сушить у запінку	Сапонознати А., В. С. і Д. флававо-ноїди	Використовувальна, жовчогонна, гіпоколестерин-нічна	Гіпостоз
Листя ортосифону – <i>Folia Orthosiphonis staminei</i> : Ортосифон тинниківий – <i>Orthosiphon stamineus</i> род. ясноткові – <i>Lamiaceae</i>	Росте на островах Індонезії, північно-східної Австралії. Культивується в тропічних країнах	Листки та філії збирати протягом усього періоду вегетації	Усадьбова хиспопта, фільтрована, сирійна сіль, органічні хіліоти	Сечогина	Настій
Корені женьшніло – <i>Radices Ginseng</i> : Женьшень – Раніх гінсенг род. араїлові – <i>Araliacaeae</i>	Раніше ріс у Маньчжурії, Китаї, Хабаровському краї. Тепер рідко зустрічається в лісах Културується в Україні	Корінь обережно виключати, на заготовельні пункти вутівкові, сірийні, передають сіянням Пониженні корені пророщують сушать, щоб запобігти цивільському запчиненню сировини	Планаксонія, Тонзурова, алан-далії, стернін, жирні хіліоти	Настійка, яблуково-гармонія	
Трава астрагалу широколистяного – <i>Herba Astragali dasycanthi</i> : Астрагал широколистяний – <i>Astragalus dasycanthus</i> род. бобові – Fabaceae	Зустрічається у степової зоні на території України, Молдови, у Причорномор'ї	Збирати траву у період цвітіння, зразком стебла не вище 10 см від землі: Сушать на відкритому повітрі	Дизантогенін, гіпокозиди гліцир-зиннової кислоти, фільтровані, лубумін, речовини	Гипогенізувальна, сплатівна	Настій

1	2	3	4	5	6
Кореневища та корені: діоскореї – Rhizoma самін підсібів <i>Dioscorea</i> Діоскорея чиновника – <i>Dioscorea pinnatifida</i> – різ. діоскореїні – <i>Dioscoreaceae</i>	Росте у Приморсько- му та Хабаровському краях у Росії. Культи- вуються в Україні	Підземні органи зикору- зоть цирятом уското вете- ташного перелоду, ріжуть, сушать	Стеролди сапо- нини діосцин, грицин	Глюколестерин немікін	Поліпто- нін
Трава якриці спанких – Herba <i>Tribuli terrestris</i> Якриці спанки – <i>Tribulus terrestris</i> різ. спаранжія тою – <i>Zygophyllaceae</i>	Росте на півдні Укра- їни на сухих піщаних прутках, городах, баштанах, полях, біля доріг	Траву висмоктують з ко- ренями під час цвітіння і плодоношення рослини Під'єднують 2–3 тол на соди, потім під намистом води	Стеролди сапо- нини, фізично- їдея, дубильні й, смолисті речо- вики	Глюколестерин немікін счетні- на, тонізуюча	Трибуспо- нін Настій
Насіння гуњуби спаної – <i>Scutellaria</i> <i>Trigonellae</i> боеніт-гласси Гуњуба спанна – <i>Trigonella foenum-</i> <i>graecum</i> різ. бобові – Fabaceae	Багатоквіткова – країни Середземномор'я в Україні) культурні ро- закорковувати та сферо- поліну рослину	Заготовляють насіння в період появної стиглості:	Діосцин, гло- генин, гутогенін, сліз, сіфірна олія	Справжня для ви- робництва сторійних горомів Фітопланкі- апелін	Глюкокортико- ціна активність, антисептич- на, тонізуюча, збуджуюча
Листя агави – <i>Folia</i> Агавац Агава американська – <i>Agave americana</i> , різ. агавови – <i>Agavaceae</i>	Дико росте в Африці, Південній Америці Вирощують в Криму у відкритому ґрунті	Листя зрізакочують і нерено- бліють у сухому вигляді	Глюгенин, мано- генні, гутогенін, смілагенін	Справжня для ви- робництва сторійних горомів	Глюкокортико- ціна і мінер- алогоріодина активність

Додаток

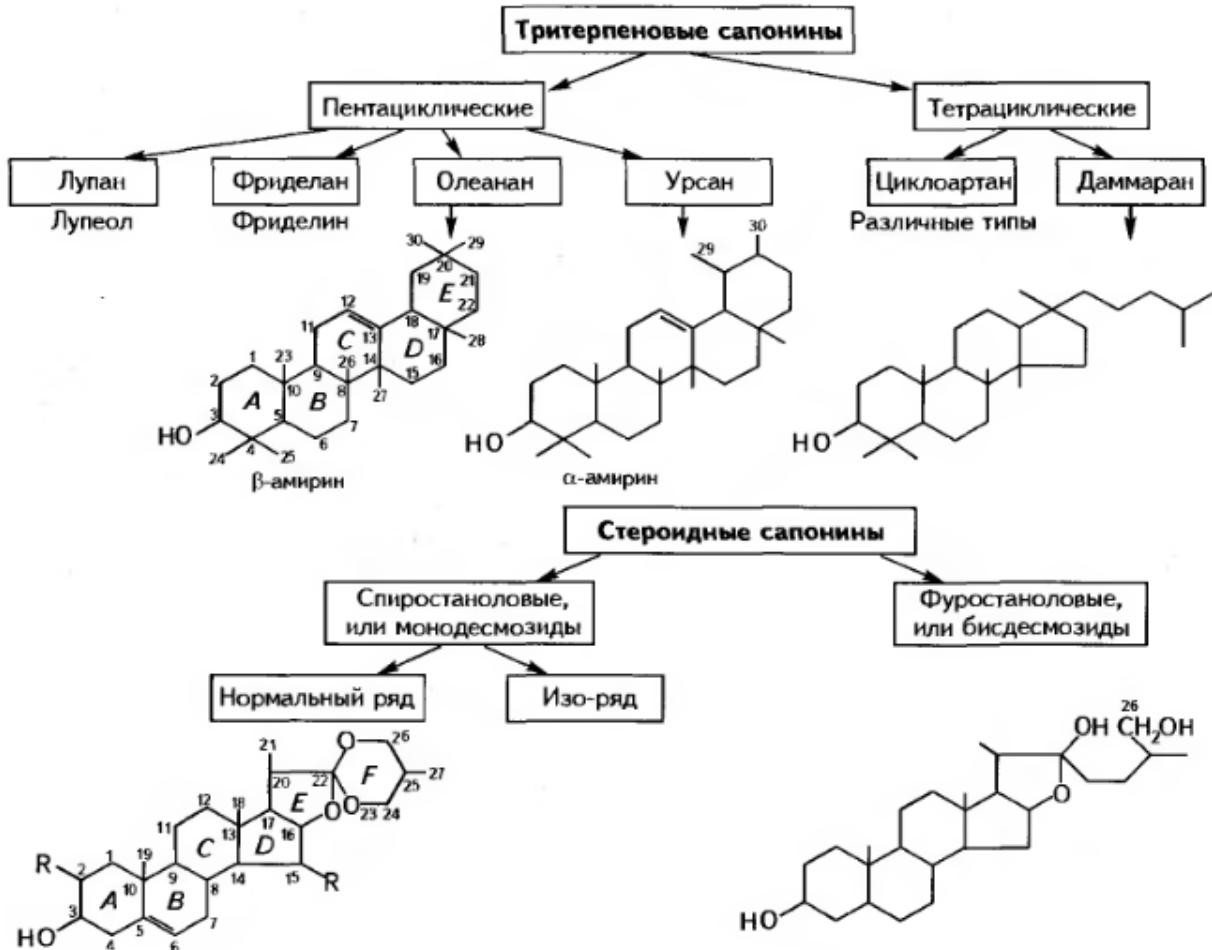

Рис. 13.1. Схема класифікації сапонінів

Поруч із хімічною класифікацією (за агліконом) сапоніни доцільно класифікувати також з урахуванням їх загальної будови та фізико-хімічних властивостей.

Загальна класифікація сапонінів

1. Природні глікозиди на основі простого О-глікозидного зв'язку при одній OH-групі: моноглікозиди, біозиди, триозиди, олігозиди (б і більше цукрів, причому вуглеводний ланцюг може бути як лінійним, так і розгалуженим).
2. Диглікозиди - глікозильовані по двом OH-групам аглікону.
3. Ацилглікозиди (вуглеводна частина при C-28-O-ацилгрупі).
4. Пресапоніни (продукти часткового гідролізу).
5. Сапоніни (аглікони).

Варто зазначити, що стероїдні сапоніни менше багаті цукрами: до їх складу входять 1-5 моносахаридів. У випадку тритерпенових сапонінів вуглеводна частина може бути представлена 10 і більше моносахаридами. Вуглеводна частина частіше за все приєднана до гідроксильної групи при вуглеводному атомі C-3 кільця A сапоніну.

Деякі тритерпенові глікозиди мають вуглеводний ланцюг при вуглецевому атомі C28 приєднаний O-ацилглікозидним зв'язком (наприклад, арапозид C).

Класифікація за фізико-хімічними властивостями:

1. Нейтральні сапоніни (як правило, стероїдні).
2. Кислі сапоніни:
 - а) карбоксильна група сапоніну (олеанолова кислота, гліциретова або гліциретинова кислота);
 - б) уронові кислоти вуглеводної частини (гліциризинова кислота).